

5489 1ste Beh. af Lovf. indeh. Tilleg. til Lov om Lønninger ved Toldv.

5490

Saa sluttede man, da man fra begge Sider var bleven kjed af Striden, den Traktat, hvorefter den nuværende §. 27 paa Finantsloven opstod, og da omtalte Bevillingsparagrafer bortfaldt. Saavidt jeg veed, er denne Overenskomst bleven ubrødelig overholdt, og vil man nu i en enkelt Lov gjøre en Undtagelse og optage en Bevillingsparagraf, risikerer man, at det andet Thing gjør Vanskeligheder, og at den gamle hendede Strid lever op igjen. Smidlertid kan det jo gjerne være, at der ikke vil blive gjort Vanskelighed mod en saadan enkelt Undtagelse, navnlig naar den ærede Finantsminister benytter den Indflydelse, som jeg antager, at han endnu besidder i Landstinget, til at støtte. Sagen. Naar jeg før omtalte den Maade, hvorpaa Finantsudvalget vil stille sig til det tidomtalte Andragende, er det muligt, at jeg ikke har talt ganske korrekt, og at derfor en Berigtigelse er nødvendig. Der har nemlig endnu ikke fundet en formelig Affstemning Sted i Finantsudvalget, og saaledes har jeg ikke været berettiget til at sige med Bestemthed, at Udvalget vilde henvise Andragendet. Jeg har herved kun villet udtale, hvad jeg efter min Stilling i Udvalget troede at have — om jeg saa maa sige — paa Følelsen. Endvidere skal jeg bemærke, at der i en Henvisning ikke just vilde ligge en Opfordring om ubetinget at stille Forslag om en Understøttelse til disse Mænd, men kun om at underkaste Sagen en Overveelse og derefter, om Anledning maatte findes, stille et Forslag. Det er altsaa heller ikke ganske korrekt, hvis jeg tidligere har sagt, at Henvisning vilde føre til samme Resultat som Vedtagelsen af en Lov. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds mente, at der ikke vilde være Fare for Konsekventerne af et saadant Forslag, fordi det bevør paa Thinget at sige Stop. (Røst. (Saa det er rigtigt). Det er rigtigt, siger det ærede Medlem for Bornholm, men jeg siger: Det er ikke rigtigt. Sagen er nemlig, at vi kunne ikke, naar vi handle samvittigheds-

fuldt og efter nøie Overveelse, sige Stop, paa hvilket Trin vi selv ville. Vi maa erindre, at der er et Forhold mellem disse og andre Bestillingsmænds Lønninger, saa at vi ikke bør gjøre Forandring paa et Punkt, uden nøie at undersøge, om ikke Nødsnødvendighed og Nødvendighed byder, at (gjøre noget Eignende for Andre. Vi kunne altsaa ikke sige Stop, naar vi ville, under den Forudsætning, at vi vilde handle samvittighedsfuldt og efter nøie Overveelse. Jeg forstod meget godt, at, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds behudede at ville foreslaa med Hensyn til 72 Toldassistenter, ingenlunde alene skal gjælde for Kjøbenhavnse Assistenten, men for Assistenten i hele Landet, og jeg husker ligeledes meget godt, at vi i Lønningensudvalget i sin Tid gik ud fra den Forudsætning, at de mindste Lønninger skulde være for de yngste Assistenten og de største for de gamle, men jeg kan ikke erkjende Rigtigheden af den Slutning, som det ærede Medlem drog herfra.

U. Sage: Jeg blev afbrudt før, og jeg vil derfor blot tillade mig at sige, at skøndt jeg har imødegaaet dette Andragende i de forskellige Punkter, hvori jeg har fundet det urigtigt, er jeg meget villig til at erkjende, at de Mænd, hvis Navne vi finde under det, og som ere Statstjenere, ere meget hæderlige Folk, der gjøre Gjaldet for den Betaling Staten yder dem. Jeg skal blot føie til, at blandt de urigtige Ansørfiler, jeg fandt i dette Skrift, er ogsaa Begyndelsen, hvor der tales paa en Maade, som om de vilde deltage i det almindelige Røre. Dette er jeg vis paa, er en uforstigtig Skrivemaade, som man ikke bør tage Hensyn til, thi de have naturligvis ikke villet sige, at de vilde benytte det almindelige Røre til at komme med, saafremt Lønningensforbedring udeblev. Jeg er overbevist om, at de ogsaa uden dette vilde gjøre lige saa godt Gjaldet som nu, og jeg vil yde dem al Anerkjendelse, thi Embedsmændene i mange